

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lvdovici || De Ponte Vallis-||Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-||libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipue desumpta

In Qvo Agitvr Nominatim De Sacerdotibus, Confessarijs, Magistris siue
Doctoribus, Concionatoribus, Episcopis & alijs Prælatis, eorumque
Ministerijs - In septem Tractatus distributus ...

**Puente, Luis de la
Coloniæ Agrippinæ, 1629**

§. III. Quid eodem tempore faciendum ijs qui Missæ intersunt.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45750](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-45750)

ALTERA pars Canonis usque ad Precationem Dominicam, est quædam alia p̄fissima oratio, quæ tria complectitur. Primum est, oblatione quædam eiusdem Domini, qui præsens adest in memoriam Passionis, & resurrectionis, & Ascensionis eius ad cœlos: in qua orandus suppliciter externus Pater: ut Sacrificium hoc, qua parte à nobis procedit, accessit Sacrificium quod obulit Abel, Abraham, & Melchisedech; nostræ orationes per Sanctos eius Angelos in ipsius conspectu presentur: ut omni benedictione cœlesti, & gratia repleamur quoque Dominus huius Sacrificij participes erimus. Secundum, quod illa oratio completur, est oblatione pro defunctis in purgatorio existentibus. Ideoque Sacerdos in secundo Memento, in quo defunctos commemorat, primo locum defunctorum collocare deberet, pro quo Sanctum celebrat; & postea parentes, amicos, & benefactores; & aliquando meminisse poterit animorum, quæ diutius in purgatorio patiuntur, aliquando earum, quæ in quasi desertæ, & pauciora habent suffragia, aliquando earum, quæ Deum vehementius amant, magisque anxie eum videre desiderant; aliquando earum, quæ in proximo sunt ut liberenter, ut citius boni sui desiderio compotes fiant. Neque est alienum, ut in eodem Memento colloquunt aliquantulum cum Deo suo, ac denud se offerat eius obsequio; excusat in le affectus pios suprà insinuatos. Tertium, quod eadem oratio complectitur, est pia quædam petitio, quam Sacerdos pro se & pro omnibus facit. In cuius signum percutiens suum pectus, voce clara dicit illa verba: *misericordia peccatoribus*, supplex orans Deum, ut nos admittat in societatem & in partem Apostolorum, & Martyrum eius, quorum aliquos in particulari exprimit.

§. III. Quid eodem tempore faciendum iis qui Missæ intersunt.

VENIAMVS nunc ad eos, qui Missæ intersunt, ut sciant, quid sit agendum à principio Canonis usque ad Pater noster; neque enim decet eos interea esse otiosos. Cum enim & ipsi sint offerentes debent Sacrificium ipsum offerre, & orare mente, aut etiam voce, ut libenter; ita tamen, ut si voce orent, id faciant submissè: ne Sacerdotem ipsum aut quos propè se habent, impediant. Nam (ut S. Bonaventura ait) minus cauta & imprudens est oratio, quæ cum sit una, multas impedit, & cum in ipsa tepida feruentes retardat. Possunt igitur primùm in utroque Mense Missam offerre pro eisdem personis, eisdem necessitatibus, & in eodem fine, sicut faciunt ipsi Sacerdotes: quemadmodum supra est dictum: est enim magnæ charitatis actus, pro omnibus orare. Et Apostoli omnibus Fidelibus loquebatur, cum dixit: a Obscuris primū omnia fieri obsecrationes, orationes, postulationes, & gratiarum actiones pro omnibus.

In speculo c.
IO.

X.

at. Tim. 2,1.

zimbius: pro Regibus, & omnibus qui in sublimitate sunt. &c.

Deinde possunt eodem tempore breues aliquas habere meditaciones, & considerationes mysteriorum Passionis Christi: quæ ibi ob oculos nobis proponuntur. Quod si quotidie Sacro interfint: possent ipsa mysteria distribuere per dies hebdomadæ, hunc in modum. Die Domini: eo quique considereret mysteria, quæ fuerunt in Horto, tristitiam scilicet Christi Domini nostri, Orationem ternam ad Patrem suum, Sudorem sanguineum, Apparitionem Angeli, & Comprehensionem: ita ut breuem horum omnium commemorationem faciens, offerat æterno Patri, quod eo in loco eius Filius ei obtulit; & oret, vt nos participes faciat virtutum quæ ibi exercuit; & bonorum, quæ nobis comparauit. *Feria Secunda*, considereret mysteria illius noctis, quæ gesta sunt in domo Annæ, & Caiphæ, ubi fuit velatus, consputus, colaphis cæsus, irrisus, & damnatus, quasi dignus esset morte. *Feria Tertia* considereret, quod fuerit deductus ad Pilatum & Herodem: ubi fuit pro stulto habitus, & alba veste, in contemptum & irridendum induitus. *Feria Quarta*, quod fuerit minoris estimatus, quam Barabas, & ad columnam flagellatus. *Feria Quinta* considereret Coronationem spinarum, & *Ecce Homo*. *Feria Sexta*, quod exiuerit baitulans sibi Crucem, in qua fuit affixus *Sabbatho* considereret reliqua in Cruce gesta, donec expirauit Christus, & sepultus est.

Sed est tertius aliud modus, utiliter valde expendendi tempus illud: in præparatione scilicet ad spiritualiæ Communionem, quæ meritò fieri debet semper, cum assistitur Missa. Quæ præparatio præcipue consistit in actib. perfectissimis triū virtutū Theologicarum, Fidei, Spei, & Charitatis, circa presentes mysterium, & fratuum qui ex eo provenient. Neque enim aliud est spiritualiter communicare, quam ipsum Christum Dominum nostrum talibus desiderijs & affectibus spiritualiter intra seipsum accipere: ut in ipso nostro spiritu affectus aliquos operetur eorum, quos efficit, cum Sacramentaliter sumitur. Quem in finem meminisse oportet trium modorum, quibus Christus Dominus noster sanitatem & grotis conferebat, & alia miracula edebat. *Primus* enim modus erat, cum tantum volebat, aut iubebat fieri. *Secundus*, cum transiret, tangens manu infirmum, aut permittens se tangi, vel saltē simbriam vestimenti sui. *Tertius*, cum impetraret veniebat ad domum infirmi, aut ipsius auxilio indigentis, & ibidem aliquantulum permanebat. Eum in modum idem Christus Dominus noster in Eucharistia existens, potest necessitatibus nostris subuenire tribus aliis viis sive rationibus, modò ad sit in nobis Fides, & fiducia in eius omnipotentia. Quamuis enim accedat, ut hospitio excipiantur ab ipso communicante: potest tamen vel sola sua voluntate locupletare aspicientem ipsum, aut tangentem. Hoc prædicto fundamento, temp̄s, ante ipsam e-

2.
Mysteria
Passionis in
canone
considerans.

3.

Tribus mo-
dis Chr. in
Euch. existet,
pot. necessit.
humanis
subuenire.

leuationem, expendendum est in edendis & concipiendis fessentibus siderijs Dominum hunc videndi: eum in modum, quo Regem ventum & ciuitatem ingressorum omnes audierunt. Et tunc alii verba & sententiæ dici possunt, quas antiqui Sancti M. sive aduenientes expectantes, dicebant: b. *psalm. 84. 1.* *Veniam dirumperes calos, & descendere!* i. e. *veni Domine & noli tardare, ut dimittas peccata populi tui: c. ostende nobis Dominus sericordiam tuam, & salutare tuum da nobis.* Quando Sacra Hostia eleum exercere debet fides egregios suos actus, credendo, venerando, & rando Dominum in ea latenter, atque si corporis oculis ipsum vide ac dicendo: *Tu es Christus filius Dei vivi, Deus meus & Dominus meus qui hoc Sanctissimum Sacramentum veni sti;* ego te adoro Saluatorem meum & benedico, ob immensam gloriam cum qua venis, licet rectum & occitum Spes etiam suos actus exercere debet, sperans, quod vel alia sit etus sufficiat ad hoc, ut spiritualibus benedictionibus repleatur. Et quod admodum c. *per iniuste a serpentibus valde solliciti & audi accedebant, ut aspergirent serpentem aneum, pendente in ligno quadam:* quia illo aspectu insabantur; ta qui Sacro interest debet cum huiusmodi affectu aspergire illius Domini, qui in altum est eleuandus, ad presentandam in cruce elevationem; & credere & confidere de eius. Omnipotens quod hoc solo possit ipsum salvare: & cuin hac fide potest dicere illi Davidis: d. *Dic anima mea: salus tu argo sum;* id enim sufficit, ut sanem anima mea. Charitas etiam exercere debet actus suos, nunc dolendo quod suis peccatis in causa fuerit, cur dilectus hic suus fuerit in crucifixus, totum que sanguinem suum effuderit, nunc gaudendo, quod omnes eum adorent, & reuerantur; tum optando ipsum in viscera sua transmittere; & cogitando, hunc Dominum ipsi dicere illud canticum e. *surge, propera amica mea, columba mea & veni ad foramina petra,* vulnera scilicet mea, & habita in cava maceria scissura scilicet lateris & cordis mei: cui magno affectu respondere potest: f. *Quis dabit mihi pennas columba, & volabo & requiescam, intra ipsu cor tuu!* O dulcissime Iesu, qui in altari lates, immenso plenus igne, proice prunam aliquam in animam tuam, ut eam purificet, accendat, & amore tuo inflammet adeo, ut possesse digna tui habitatio. His & alijs similibus affectibus expendi potest aliquum tempus usque ad preicationem Dominicam: aspicio ipse Christum Dominum nostrum in altari existentem, & exercendo tres actus Sacrificium comitantes: nunc affectibus actionis gratiarum, nunc satisfactio pro peccatis, ac denique recentium gratiarum petitiones.

c. *Num. 21. 9*d. *Psalm. 34. 3*e. *Cantic. 2. 1c*f. *Psalm. 54. 7*